

Stanowisko
Zjazdu Sprawozdawczego Okręgowej Łódzkiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej
w Łodzi
z dnia 31 marca 2007 r.

w sprawie wdrażania programu CELAB

1. Zjazd Sprawozdawczy Okręgowej Łódzkiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Łodzi jednoznacznie opowiada się za odstąpieniem od wdrażania realizacji programu „CELAB” do czasu pełnego zabezpieczenia środków finansowych na:
 - 1) niezbędne wyposażenie techniczne (elektroniczne) lekarzy weterynarii realizujących program – stosownie do art. 17 pkt 3 lit a i pkt 4 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej,
 - 2) wypłatę wynagrodzenia dla osób, które wykonywałyby czynności pomocnicze m.in. w zakresie prowadzenia dokumentacji dotyczącej zadań realizowanych przez lekarzy weterynarii w ramach programu „CELAB” (10 zł za każdą godzinę pracy – stosownie do & 4 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii),
 - 3) przygotowanie techniczne, organizacyjne i szkoleniowe wszystkich Powiatowych Inspektoratów Weterynarii do wdrożenia programu.

2. Treść niniejszego stanowiska Zjazd postanawia przekazać:
 - 1) Krajowej Radzie Lekarsko-Weterynaryjnej,
 - 2) Głównemu Lekarzowi Weterynarii,a także do wiadomości:
 - 1) Łódzkiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii
 - 2) wszystkich Powiatowych Lekarzy Weterynarii w województwie łódzkim

Przewodniczący Zjazdu

Mirosław Kacprzyk

Jarosław Naze

Sekretarze Zjazdu

Włodzimierz Jurkowski

Andrzej Stępnicki

Uzasadnienie

Program „CELAB” ma obejmować realizację zadań z wyznaczenia powiatowych lekarzy weterynarii - wraz z gromadzeniem i przekazywaniem do Inspekcji Weterynaryjnej danych w formie elektronicznej. Zadanie to wymaga nie tylko wiedzy weterynaryjnej, czasu i pracy, ale również uzależnione jest od posiadania przez wykonawcę niezbędnego sprzętu w postaci komputera wraz z akcesoriami i nośnikami danych. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej art. 16 wskazuje, kogo i do jakich zadań może wyznaczyć powiatowy lekarz weterynarii. Natomiast art. 17 powołanej ustawy określa wydatki związane z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 16.

I tak w art. 17 pkt 3 lit. a wymienione są:

- sprzęt i materiały związane z wykonywaniem tych czynności , w tym m.in. do prowadzenia dokumentacji oraz gromadzenia i przesyłania danych, natomiast w pkt. 4 – konserwacja i naprawa sprzętu , o którym mowa w pkt 3.

Stąd wniosek:

Jeżeli dokumentacja w ramach programu „CELAB” oraz gromadzenie i przesyłanie danych do IW musi odbywać się w formie elektronicznej - to każdy lekarz weterynarii realizujący program (jako osoba wyznaczona przez powiatowego lekarza weterynarii do realizacji zadania wymienionego w art. 16 ustawy) powinien być wyposażony w niezbędny sprzęt, a wydatki z tym związane powinny być pokrywane ze środków Inspekcji Weterynaryjnej. Do dyskusji pozostaje oczywiście forma prawna rozwiązania tego problemu. Jednak bezspornym jest, że realizacja programu „CELAB” nie może odbywać się na koszt zleceniobiorców – wykonawców.

Drugi temat wiąże się z wynagrodzeniem i organizacją wykonania zadań w ramach programu. Otóż zadania w ramach programu „ CELAB” nie mieszczą się w zakresie czynności, które w załączniku do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii (Dz. U. Nr 178, poz. 1837 z późn. zm.) określone są jako:

- badanie alergiczne ssaka ,
- pobranie próbki (krwi od ssaka) do badań laboratoryjnych.

Nie można kolejny raz zgodzić się na to, aby realizacja programu, „ CELAB” była jeszcze jednym dodatkowym zadaniem przypisanym do wykonania lekarzom wykonującym zadania z wyznaczenia „ tak przy okazji „,

Niezależnie od dwóch ww. aspektów sprawy i świadomości trudnej drogi ich wdrażania bezspornym jest, że program „ CELAB” oznacza dodatkową pracę dla lekarzy weterynarii – wykonawców. W tej sytuacji należałoby potraktować jako obowiązujące – a nie tylko dopuszczalne – rozwiązanie przewidziane już przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w § 4 wyżej powołanego rozporządzenia. Chodzi, bowiem o zagwarantowanie środków na wypłatę wynagrodzenia (10 zł za każdą godzinę pracy) dla osób, które wykonywałyby czynności pomocnicze m.in. w zakresie prowadzenia dokumentacji dotyczącej zadań wykonywanych przez lekarzy weterynarii w ramach programu „CELAB”.

Do wdrożenia programu „CELAB” powinni być przygotowani wszyscy jego uczestnicy, a więc zarówno lekarze weterynarii – bezpośredni wykonawcy, jak też Inspekcja Weterynaryjna, a w szczególności Powiatowe Inspektoraty Weterynarii. One również powinny mieć zabezpieczone niezbędne środki finansowe, a ich pracownicy powinni być przeszkoleni.

Według stanu na dzień dzisiejszy środki na realizację powyższych postulatów i wdrożenie proponowanych rozwiązań – nie są zabezpieczone i nawet nie zostały jeszcze przeprowadzone szkolenia. Dlatego program „ CELAB” jest narażony na niepowodzenie. Aby tego uniknąć - Zjazd Sprawozdawczy Okręgowej Łódzkiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w Łodzi stoi na stanowisku, że w tych okolicznościach realizację programu „ CELAB” należy odłożyć do momentu pełnego zabezpieczenia środków (finansowych, technicznych i organizacyjnych) na jego wykonanie.

Przedkładając niniejsze stanowisko Zjazd zwraca się równocześnie z prośbą do Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej i Głównego Lekarza Weterynarii o rozważenie przedstawionych kwestii i podjęcie stosownych działań lub inicjatyw.